

'In de bandbus moet het ook leuk zijn!'

Mike Kamp - Ruben Hoeke Band

In de vorige **De Bassist** las je de recensie van het livealbum van de Ruben Hoeke Band. Op de 25 krachtige bluesrocksongs hoor je de kersverse bassist Mike Kamp, die vlak voor de bewuste tour bij de band kwam. We togen naar de havenstad Hoorn aan de Zuiderzeekust om Mike te ontmoeten tijdens de soundcheck.

Om te vieren dat Ruben Hoeke al 25 jaar in het vak zit, deed hij een jubileumtour en kwam er - eindelijk - een livealbum die de kracht van de band goed vangt. De Ruben Hoeke Band bracht diverse studioalbums uit en we hebben aandacht besteed aan het album dat de broers Eric en Ruben - als bassist - opnamen met de door hun overleden vader - de boogiewoogie-legende Rob Hoeke - achtergelaten tracks. Voor de soundcheck van de Ruben Hoeke Band gaan we naar de Hoornse Stadsfeesten. Terwijl Jan Akkerman op het Koepoortplein speelt, nemen wij plaats op de als kleedkamer dienende zolder van café Backstage, waar we Mike Kamp spreken: sinds ruim een jaar de bassist. We vragen hem naar zijn basgeschiedenis.

'Ik speelde gitaar, maar op mijn zestiende ontdekte ik Level 42 en Mark King. Het duimpje. Ik werd gek op slappen en ik ontdekte de fusion van Stanley Clarke, Marcus Miller en Jaco Pastorius. Al snel vond ik de bas leuker en zat ik in bandjes. Ik was bezig grafisch technicus te worden, maar dat verveelde na een tijdje. Het was een te veilige route en ik zag mijn leven al voorbijgaan in de drukkerij. Het leek mij een vast patroon, terwijl de muzikwereld uitdaging en avontuur bood. Ik speelde steeds vaker en mijn bandleden zeiden: waarom ga je niet naar het conservatorium? Toen ik met mijn pink tussen een drukpers kwam, was de maat vol. Ik ging naar het conservatorium van Alkmaar, waar Wim Dijkgraaf me les gaf.'

Had je ook de 'juiste' bassen, zoals een Jaydee of een Alembic?

'Haha, er kwamen inderdaad veel bassen voorbij, waaronder een Washburn Status. Ik leende een Music Man StingRay, die vond ik te gek en ik heb er meteen zelf een gekocht. Door Miller en Pastorius raakte ik geïnteresseerd in oudere bassen en heb ik een Jazz Bass aangeschaft: een door Hans Pluut in Amsterdam gemaakte bas, met Warmoth-body en hals.'

Hoe kwam je van fusion in de bluesrock terecht?

'Ik speelde lange tijd in de Amsterdamse funksoulband Fresh Cream. Daarna zat ik in de huisband van de tv-show Jensen, waarna een vriend, Dion Murdock die nu in Mother's Finest speelt, me vroeg voor Soul Brothers. Daarmee speelde ik acht jaar in theaters. Ook stond ik een maand in Carré met Ellen ten Damme. Ik leerde Ruben kennen doordat ik een keer bij Thé Lau inviel, waarbij hij gitarist was. We deden wat losse projectjes en hij vroeg me ook voor zijn band. Ik wilde toen al, maar zat vast aan het theater. Nadat we elkaar later bij een jamsessie getroffen hadden, begon het weer te kriebelen. Vorig jaar viel ik in bij de band en dat was een te gek weekeinde. Het moest deze keer dus maar gebeuren. Zijn broer Eric was net bij de band gaan drummen en de klik onderling was super: zowel muzikaal als persoonlijk. Dat gaf de doorslag. In de bandbus moet het ook leuk zijn! Uiteindelijk was het moment ook goed. Het was aan de vooravond van de jubileumtour, met 50 optredens en het opnemen van die dubbele live-cd.'

Het leven met een rockbandje moet even wennen zijn, na acht jaar theater?

'Ik speelde een maand met Ellen in Carré. Dan begint je "werkdag" om vier uur, je spullen staan klaar, je doet een soundcheck en je gaat eten. In een bus stappen en het land ingaan is spannender, eigen werk is uitdagender en het is een jongensavontuur.'

We komen zo op je spullen, maar van een actieve StingRay naar een flatwound-Precision lijkt me ook een hele stap!

'Haha, ja ik kwam er snel achter dat geen bandje zit te wachten op een Mark King! Door een bassist als Pino Palladino en de retrosound van bijvoorbeeld Amy Winehouse, ben ik die flatwoundsound wel gaan waarderen.'

Ruben had al een behoorlijk oeuvre opgebouwd toen je bij de band kwam. Hoe heb

je je dat eigen gemaakt?

'Ik heb geluisterd naar de baspartijen op de albums. Dat is het uitgangspunt en daarna neem je steeds meer vrijheid. Ik hou me vaak aan de originele partij, maar soms wil Ruben een andere feel aan een oud nummer geven. Eric en Ruben houden erg van improviseren op het podium. Sparren. Daar ontstaan de nieuwe dingen.'

Welke spullen neem je mee naar een optreden?

'Ik speel sinds kort op nieuwe spullen. Na vijftientig jaar op dezelfde versterker vond ik dat dat wel eens mocht. Bij Paul's Bass Matters in Nijmegen heb ik van alles geprobeerd. De Aguilar sprong er meteen uit en daarna klonken alle amps maar blikerig. Ik gebruik de DB751-top met een 4x10"- of twee 2x12"-kasten. Het geheel projecteert groot en breed, de looks zijn een mooie mix van modern en retro en het klinkt Ampeg-achtig, maar verfijnder. Ik vind het ook leuker dat de bediening simpel is.'

'Op effectengebied heb ik een compressor voor de Jazz Bass en het slappen. Ik gebruik soms een octaver of envelope filter. Ik heb een Aguilar Tone Hammer als distortion. Het geeft een vies randje als Ruben soleert, zodat het een beetje lijkt alsof er een tweede gitaar is. Nu vult Ruben al veel op met zijn solo's. Door akkoorden aan te slaan en die te laten volgen door een loopje in het hoog, klinkt hij zelf vaak al als twee gitaristen!'

Op het livealbum hoor ik een lekkere Jazzknor, maar ook diep en dragend laag. Hoe maak je live je sounds?

'Op het album hoor je mijn Pluut-Jazz veel. Ik speel meestal op het voorste element, voor een meer P-achtig geluid. Voor de ballads schuif ik de toonregeling dicht, voor een dof-fer en breder geluid. Je hoort songs van het eerste optreden van de tour, toen we niet eens wisten dat het werd opgenomen, en van een later optreden. De laatste keer stond er een microfoon bij de versterker, maar de eerste keer niet. Met de mix waren we snel ►

Twee Mexicaanse Fenders voor de prijs van één Amerikaan

Qua pedalen zweert Mike bij EBS

tevrede. Er zijn geen overdubs, geen correcties, maar de bas soms wat meer mid gekregen, zodat het lekker duwt.'

Er komt een dubbele bastas tevoorschijn, waaruit Mike twee Precisions pakt. Een sunburst met esdoorn toets en een Candy Apple Red met palissander toets. De laatste is duidelijk de Mexicaanse Nate Mendel Signature. 'Scott Devine van Scott's Bass Lessons speelde op een mooie bas. Ik ben gaan uitzoeken welke bas dat was en het bleek dat de specificaties perfect voor mij waren. Hij heeft een BadAss-brug en Seymour Duncan elementen. Het is een erg lichte bas en doordat hij kunstmatig een beetje verouderd is, heb je niet het gevoel dat je er heel voorzichtig mee hoeft te zijn. Deze rode snijdt lekker en is agressief, rauw en dik. Ik heb niks met Nate, maar het is gewoon een goede bas.'

En wat is het verhaal achter de sunburst Precision?

'Ik wilde een Amerikaanse sunburst Precision met een tortoise-slagplaat: zo'n slagplaat klinkt warmer, haha! Ik ben naar Dijkman

De spullen

Bassen: 20XX Fender MIM Nate Mendel Precision, Fender MIM 50s Precision, Fender Jazz Bass Deluxe V, Hans Pluut / Warmoth Jazz Bass, Piet Visser 5-snaar & 4-snaar fretloos, Sire Marcus Miller V, Marcus van Engelen 5-snaar fretloos, NS Design WAV4 EUB

Versterkers: Aguilar DB751 of TH500 met Aguilar GS410- of 2x DB112-speakerkast

Effecten: EBS Compressor, EBS Octaver, EBS Envelope Filter, Aguilar Tone Hammer

Amsterdam gegaan en daar probeerde ik van alles uit. Ik dacht dat deze sunburst een Amerikaan was. Hij zag er luxe uit en hij voelde beter dan wat goedkopere Mexicanen die ik had geprobeerd. Het bleek echter een Mexicaanse 50s P te zijn. Soms is het goed om zonder vooroordelen bassen te proberen. De hals is een breder en platter dan de Jazzachtige hals van de Nate Mendel. Ik vind ze beide comfortabel. De Amerikaanse Vintage-versie van die 50s P is ook te gek, maar die kost het dubbele. Nu heb ik twee topbassen voor de prijs van één Amerikaan.

Op deze heb ik een BadAss-kopie gezet, omdat de originele zadels wel eens los trildelen. De bas had veel hoog, veel laag, maar miste wat mid. Ook hier zit nu een setje

Seymour Duncan SPB-2 in en nu heeft ie meer midknor. Beide bassen hebben een D-tuner, maar die gebruik ik niet erg vaak.'

Wissel je veel van bas tijdens een optreden?

'Nee, het is meer hoe mijn pet staat. De ene keer pak ik de flatwound-P, de andere keer de rode en soms de Pluut-Jazz. Vanavond heb ik zin in de bas met flatwounds.

Dan tot slot de nabije toekomst. Wat zijn de plannen?

'We hebben alweer plannen voor een nieuw studioalbum dat eind dit jaar klaar moet zijn. Ruben is bezig met nieuwe nummers en ik ga binnenkort met Eric zitten. We wonen allemaal dicht bij elkaar, dus het is makkelijk om elkaar op te zoeken en dingen door te spelen. Het is niet zo dat we met een soundcheck al wat nieuws proberen. Ruben schrijft thuis, dus ik ben benieuwd. ■

www.rubenhoeke.com * www.mikekamp.nl

'Ik wilde een Precision met een tortoise-slagplaat: zo'n slagplaat klinkt warmer, haha!'